

Kabinetsappreciatie sectortafel Industrie

De indicatieve reductieopgave voor 2030 die door de Industrietafel ingevuld moet worden, bedraagt 14,3 Mton. De Industrietafel schetst een aansprekend perspectief voor de industrie richting 2050: CO₂-neutraal, circulair en concurrerend. De transitie van de industrie naar 2050 is fundamenteel en ingrijpend en omvat een ombouw van bestaande industrie, een opbouw van nieuwe waardeketens en productieprocessen en in sommige gevallen een afbouw van bedrijfsactiviteiten. Om deze transitie te realiseren, zijn forse investeringen nodig. De Industrietafel geeft aan dat veel technologieën die nodig zijn voor de transitie richting 2050 nog niet grootschalig beschikbaar zijn en verdere innovatie en ontwikkeling vergen. De Industrietafel stelt daarom een mix van maatregelen voor. Zo zet de tafel bijvoorbeeld in op de uitrol van procesefficiency (zoals efficiënter gebruik van grondstoffen of energiebesparing) en CCS om nu al kostenefficiënt emissies significant te reduceren. Ook onderdeel van het pakket zijn demonstratie-installaties, zodat technologieën op het vlak van elektrificatie, waterstof en recycling opgeschaald kunnen worden, gericht op een meer fundamentele transitie naar 2050. De tafel benoemt sporen voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie in technieken die bij succesvolle doorontwikkeling een grote bijdrage aan de klimaattransitie richting 2050 kunnen geven. De samenstelling van het pakket aan technische maatregelen voor 2030 ligt in lijn met het kosteneffectief, transitiegericht pakket zoals voorgesteld door PBL (zie ook Kamerstuk 32 813, nr. 186).

Belangrijkste adviezen PBL

PBL constateert dat de Industrietafel voldoende technische maatregelen heeft aangedragen om in 2030 de reductieopgave voor de industrie van 14,3 Mton, naast de 5,1 Mton basispad, te realiseren. Door het ontbreken van afspraken over beleidsinstrumenten kan nog geen conclusie worden getrokken over de kans op realisatie. PBL constateert dat enkele vraagstukken over meerdere tafels gaan en een cross-sectorale aanpak vragen, zoals de productie van biobrandstoffen en van groen gas voor de opgave van de tafel mobiliteit respectievelijk de gebouwde omgeving. Het internationale level playing field is een belangrijk aandachtspunt.

Kabinetsappreciatie

Algemeen

Het kabinet waardeert de inzet waarmee bedrijven, medeoverheden en maatschappelijke organisaties hebben samengewerkt aan de Industrietafel en in de werkgroepen daaronder. Een sterke Nederlandse industriesector is van groot economisch belang. De transitieopgave is niet eenvoudig en het kabinet realiseert zich dat zij grote inspanningen van de industrie vraagt. Het kabinet wil samen met het bedrijfsleven stappen zetten naar een duurzame, concurrerende industrie en wil dat tijdig doen om zo een geleidelijke transitie naar 2050 te maken.

Dat vraagt om extra inspanningen en extra investeringen. De gesprekken met een brede vertegenwoordiging van de industrie en andere stakeholders in de afgelopen maanden heeft vertrouwen gegeven voor de toekomst. Het resultaat van deze gesprekken is een transitieroute gebaseerd op concrete voorstellen uit de vijf industrieclusters, een aanzet voor een gezamenlijke kennis- en innovatieagenda en een eerste verkenning van benodigde randvoorwaarden en instrumenten. De partijen onderschrijven het reductiedoel en achten de doelstelling van de industrie van 14,3 megaton CO₂ technisch haalbaar. In belangrijke mate is er overeenstemming over de route en de benodigde investeringen, maar om de reductie daadwerkelijk te realiseren is nadere concretisering en uitwerking van de instrumentenmix nodig.

Drie sporen-aanpak

De wens om eerder dan andere landen te beginnen met de noodzakelijke transitie, vergt additionele investeringen van de Nederlandse industrie. De internationale concurrentiepositie van het Nederlandse bedrijfsleven en weglekeffecten van CO₂-uitstoot zijn hierbij voor het kabinet belangrijke aandachtspunten. Tegelijkertijd betekenen deze investeringen dat de Nederlandse industrie, als internationale koploper, zijn concurrentiepositie op (middel)lange termijn duurzaam kan versterken. Bovenstaande rechtvaardigt dat overheid en industrie gezamenlijk bijdragen aan de benodigde investeringen.

Het PBL constateert dat door de Industrietafel voldoende technische maatregelen zijn aangedragen om in 2030 de emissieopgave voor de industrie te realiseren, maar dat de instrumentatie daarvan nog onvoldoende concreet is. Daardoor kan nog geen conclusie worden getrokken over de kans op realisatie. Voor een geloofwaardig akkoord is van belang dat zeker wordt gesteld dat de afgesproken doelstelling voor uitstootvermindering in de industrie ook echt wordt gehaald. Het kabinet kiest hierbij voor een aanpak langs drie sporen.

Spoor 1 - kostenreductie

Het eerste spoor is kostenreductie. Het kabinet draagt bij aan een programmatische aanpak van innovatie, pilots en demonstratieprojecten om tot kostenreductie te komen. Het kabinet vraagt de Industrietafel deze aanpak verder uit te werken. Daarnaast wordt CO₂-reductie in de industrie ondersteund via de in het regeerakkoord aangekondigde verbreding van de SDE+. Door het tendermechanisme in de SDE+ zullen de meest kosteneffectieve voorstellen worden beloond en daarmee de kosten voor de transitie worden gedrukt. De via de SDE+ beschikbare middelen voor de industrie zijn begrensd. Dit betekent dat de industrie ook zelf zal moeten bijdragen aan de additionele kosten van de benodigde investeringen. Het kabinet vraagt de Industrietafel met een voorstel te komen voor een concrete invulling hoe via de verbrede SDE+ de benodigde CO₂-reductie in de industrie gerealiseerd kan worden.

Spoor 2 - borging

Het tweede spoor is borging. Naast een ambitieuze inzet op kostenreductie van CO₂-reducerende technologieën, zal als stok achter de deur, een borgingsmechanisme zoals een CO₂-heffing, op het niveau van de sector worden uitgewerkt. De Industrietafel geeft aan dat indien de programmatische aanpak onvoldoende resultaat oplevert, aanvullende maatregelen kunnen worden geïntroduceerd. Een aantal partijen aan de tafel heeft voorgesteld om een CO₂-prijs onderdeel te laten zijn van de uitwerking. Op basis van dat voorstel kan in 2019 gestart worden met de wetgeving ter invoering hiervan, zodat de stok in werking kan treden indien met de programmatische aanpak onvoldoende voortgang wordt gemaakt richting het CO₂-reductiedoel van 2030. De opbrengsten worden teruggesluisd naar de industrie om ingezet te worden voor CO₂-besparende maatregelen binnen de randvoorwaarde dat deze aanwending aantoonbaar doelmatig is. Bij dit borgingsmechanisme moeten het gelijke speelveld en de internationale concurrentiepositie worden bewaakt.

Spoor 3 - maatwerk

Het derde spoor is maatwerk. Een aanzienlijk deel van de industriële CO₂-uitstoot in Nederland komt voor rekening van een beperkt aantal bedrijven. Onvermijdelijk is dat de reductieopgave voor een aanzienlijk deel bij deze bedrijven terecht komt. Het kabinet vraagt de Industrietafel dan ook om een voorstel te doen hoe maatwerkafspraken met individuele bedrijven, bijvoorbeeld in de vorm van een CO₂-reductieplan voor de desbetreffende bedrijven met bijbehorende voortgangsrapportage onderdeel kunnen zijn van de aanpak. Duidelijk moet worden gemaakt dat de grote industriële CO₂-uitstoters de noodzakelijke maatregelen tijdig uitvoeren conform de gemaakte afspraken. Voor bedrijven die onvoldoende bijdragen, kan het kabinet aanvullende maatregelen nemen.

Voor de bredere groep bedrijven waarvoor geen maatwerkoplossing wordt uitgewerkt, is het voorstel dat de tafel (een opzet voor) een bindende meerjarenafpraak maakt, die past bij de CO₂-reductieopgave.

Rol CCS in het pakket; Joint fact finding

CO₂-afvang en opslag (CCS) in lege gasvelden op zee is een belangrijke technologie in de verduurzaming van de industrie. Er is discussie over de mate waarin CCS moet worden toegepast om voor 2030 stappen in de transitie te kunnen zetten en over de uiteindelijke rol die CCS op lange termijn speelt bijvoorbeeld bij het realiseren van 'negatieve' emissies. Het kabinet beschouwt CCS als een onvermijdelijke transitietechnologie om de CO₂-uitstoot terug te brengen in sectoren waar op korte termijn geen kosteneffectief alternatief is. Vooralsnog zet het kabinet, in lijn met de structuurvisie Ondergrond, in op CO₂-opslag op de Noordzee. Partijen hebben afgesproken om door middel van joint fact finding scherp te krijgen in welke gevallen CCS noodzakelijk is, hoe het verantwoord en veilig kan worden toegepast – en in welke gevallen een alternatief de voorkeur geniet. Breed maatschappelijk draagvlak voor CCS-projecten is essentieel. Het kabinet juicht deze

gezamenlijke actie daarom toe. Belangrijk is wel dat bij het afsluiten van het Klimaatakkoord helderheid is over de inzet van CCS. Toepassing van CCS kent een lange aanlooptijd. Om ervoor te zorgen dat geen kostbare tijd verloren gaat, werkt het kabinet door aan de verdere vormgeving van het CCS-beleid. Hierbij zullen geen onomkeerbare besluiten worden genomen. Naast de inzet van CCS voor emissiereductie in de industrie, kan CCS in de toekomst een belangrijke rol gaan spelen bij het realiseren van negatieve emissies en kan het de weg vrijmaken voor waterstof en CCU (Carbon Capture Usage: het nuttig hergebruiken van CO₂).

Stysteemfunctie Industrie

Elektrificatie (power to heat) speelt een rol bij de verduurzaming van de industrie, mits de gebruikte elektriciteit CO₂-vrij wordt opgewekt. Bij elektriciteitsopwekking worden we meer dan nu afhankelijk van de weersomstandigheden. Daarnaast brengt het transport van duurzame elektriciteit in het net grote investeringen in de transportinfrastructuur met zich mee. De industrie is een zeer grote gebruiker van energie en kan zodoende een grote bijdrage leveren aan de stabiliteit van het elektriciteitsnet, indien de industrie kan schakelen tussen warmte en elektriciteit afhankelijk van het aanbod dat er op dat moment is. Het kabinet steunt het voornemen van de Industrietafel en Elektriciteitstafel om dit gezamenlijk uit te werken. Wanneer de tafels gezamenlijk optrekken, kan het ondernemersrisico van deze investeringen voor alle partijen in de keten gereduceerd worden en geborgd worden dat de gebruikte elektriciteit ook CO₂-vrij wordt opgewekt. Ook is de industrie een bron van restwarmte die kan worden hergebruikt in de industrie en in andere sectoren zoals de gebouwde omgeving en economische sectoren zoals de glastuinbouw. Dit draagt bij aan een kosteneffectieve transitie in Nederland.

Infrastructuur

De transitie heeft grote gevolgen voor markten. Er is sprake van nieuwe markten die nog tot wasdom moeten komen, en van bestaande markten die zullen gaan veranderen. Aan de tafels van het Klimaatakkoord is aandacht gevraagd voor keuzes die de overheid zal moeten maken betreffende de ordening van bestaande en nieuwe markten. Daarbij is specifiek aandacht gevraagd voor de omgang met toekomstige infrastructuur voor CO₂, waterstof en warmte. Naarmate de transitie vordert krijgen de verschillende markten, voor elektriciteit en gas, in toenemende mate met elkaar te maken. Systemen integreren in een samenspel van elektronen en moleculen. Het ordeningsvraagstuk speelt daarmee niet alleen binnen sectoren, maar snijdt ook dwars door de sectoren heen.

Het kabinet ziet de behoefte aan een ordeningsagenda die partijen duidelijkheid biedt. Tegelijkertijd is sprake van een veelomvattend vraagstuk, waarin fasering zal moet worden aangebracht. Dit om tot zorgvuldige afwegingen te kunnen komen, maar ook om ervoor te zorgen dat lange termijn discussies korte termijn actie niet in de weg staan.

Het kabinet committeert zich aan uitwerking van de ordeningsvragen rondom nieuwe duurzame infrastructuur die onderdeel zijn van de verdere uitwerking van het Voorstel van Hoofdpijnen tot een Klimaatakkoord. Het kabinet zal voorts, mede op basis van de input van partijen aan de tafels de komende maanden, en met stakeholders, in 2020 een integrale aanpak uitbrengen waarin wordt ingegaan op de belangrijkste keuzes die op systeemniveau aan de orde zijn.

Ruimte

De transitie naar een duurzaam systeem vereist een zorgvuldige en integrale afweging ten behoeve van een goede ruimtelijke inpassing. De ruimtelijke analyse van de tafel suggereert dat het beter is te denken vanuit backbone-netwerken met distributieaftakkingen in plaats vanuit punt-naar-punt verbindingen. Het kabinet acht het gewenst om met een gebiedsgerichte uitwerking aandacht te hebben voor wanneer welke infrastructuur nodig is en wat de ruimtelijke consequenties zijn van verschillende opties. Enerzijds per of binnen industriecluster en anderzijds, welke uitwisselingen met de andere sectoren in de regio kansrijk en haalbaar zijn. De industrie is in de RESen een belangrijke partner waar het gaat om (rest)warmte en elektriciteit. De industrieclusters hebben daarvoor al projecten en kansen geïdentificeerd. Hiervoor moeten de ruimtelijke consequenties en inpasbaarheid nog worden uitgewerkt. Centrale vragen hierbij zijn: waar liggen ruimtelijke kansen en knelpunten in relatie tot andere concurrerende ruimteclaims (woningbouw, natuur, etc.) en hoe kan via synergie en cross-sectoraal samenwerken de effectiviteit, betaalbaarheid en robuustheid

van toekomstige systemen worden geborgd. Het kabinet zal via de NOVI, samen met medeoverheden op basis van verdere uitwerking de benodigde ruimte voor energie-infrastructuur (transport en opslag) reserveren, in relatie met andere ruimtelijke ontwikkelingen en bestaande energie-infrastructuur.

Circulaire Economie

Het kabinet onderschrijft het belang van circulaire processen en producten voor het behalen van de klimaatopgave van de industrie. In de uitwerking van de hoofdlijnen van de Industrietafel, zou daarom nadrukkelijk de verbinding moeten worden gelegd met (de kabinetsreactie op) de transitieagenda's van het Grondstoffenakkoord (Kamerstuk 32 852, nr. 59). Daarbij gaat het om afspraken over (chemische en mechanische) recycling van kunststoffen, meubels en textiel, verbeterde inzameling en sortering van onder andere bedrijfsafval, hergebruik van bouw- en slooafval, asfalt, beton en staal, het circulair ontwerpen van consumptiegoederen, inzet van biomassa als grondstof, hergebruik van CO en CO₂ (CCU), en klimaatneutraal en circulair inkopen, bijvoorbeeld door het toepassen van CO₂-schaduw prijzen. Daarnaast ondersteunt het kabinet het voorstel om uit te werken hoe keteneffecten inzichtelijk kunnen worden gemaakt en worden gewaardeerd in de afweging van maatregelen.

Vervolg

De instrumentenmix waarmee met normering, maatwerk en financiële prikkels de juiste incentive voor de transitie wordt vormgegeven moet de komende maanden nader worden uitgewerkt. Het kabinet acht daarbij balans in de instrumentenmix van belang. De instrumentenmix zal uiteindelijk een combinatie zijn van belonen om koplopers te stimuleren te investeren in verduurzaming en van normering en/of beprijzing, waardoor achterblijvers worden aangezet ook hun aandeel te leveren.